

Ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά, με κορμό την ΑΝΤΑΡΣΥΑ

του **Νίκου Στραβελάκη***

Στις επικείμενες εκλογές πολλοί τονίζουν την ανάγκη οι αριστερές δυνάμεις στο σύνολό τους να αντιληφθούν τι πραγματικά παίζεται. Να προσπαθήσουν να πιάσουν το σφυγμό του κόσμου, να αναδείξουν το πολιτικό επίδικο. Είναι ξεκάθαρο ότι εκλογές κάνουμε διότι χρεοκόπησε η πολιτική γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ. Χρεοκόπησε η άποψη που έλεγε ότι διαπραγματευόμενοι με την ΕΕ θα κατορθώσουμε να εφαρμόσουμε έστω ένα «λάιτ» σοσιαλδημοκρατικό πρόγραμμα ανακούφισης του λαού, όπως ήταν το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης. Άρα οι εκλογές είναι προϊόν πολιτικής κρίσης.

Η κρίση συνοψίζεται στο ότι το σύστημα ψαχνει το σχήμα που θα εφαρμόσει το μνημόνιο, ενώ ο λαός έχει ψηφίσει πρόσφατα «Όχι» στα μνημόνια, μια ψήφος που είχε και κοινωνικό/ ταξικό περιεχόμενο.

Όπως σε όλες τις μεγάλες πολιτικές κρίσεις το σύστημα προκρίνει ως λύση, μεγάλους συνασπισμούς αστικών κομμάτων. Γνωρίζοντας ότι και το τρίτο μνημόνιο είναι υφειακό και οι κοινωνικές αντιθέσεις θα οξυνθούν παραπέρα, θεωρεί ότι εάν έχει ένα συμμαχικό σχήμα με 200 και βάλει βουλευτές να στηρίζει την εφαρμογή του μνημονίου, τότε θα επιτύχει μια προσωρινή έστω πολιτική σταθερότητα. Άρα το πρώτο πολιτικό επίδικο των εκλογών είναι να μαυριστούν τα κόμματα του μνημονίου και ιδιαίτερα ο ΣΥΡΙΖΑ που πρέπει να καταδικαστεί οριστικά στη συνείδηση του λαού.

Οι τελευταίοι επτά μήνες και η κατάρρευση της γραμμής ΣΥΡΙΖΑ οδηγούν αβίαστα σε ένα πολιτικό συμπέρασμα: εντός ευρώ και ΕΕ υπάρχουν μόνο μνημόνια. Άρα προϋπόθεση για την όποια φιλολαϊκή λύση είναι η ρήξη και η αποδέσμευση από ευρώ και ΕΕ. Επειδή κινούμαστε στο έδαφος μιας μεγάλης παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, το πολιτικό πρόγραμμα της αριστεράς δεν μπορεί παρά να απαντά σε λαϊκά συμφέροντα και ανάγκες.

Με άλλα λόγια είναι ένα μεταβατικό πρόγραμμα και όχι ένα ιδεολογικό πρόγραμμα, όπως προκρίνει το ΚΚΕ. Από την άλλη είναι μεταβατικό με την έννοια ότι φέρνει πίο κοντά τις οριστικές ταξικές συγκρούσεις, διευκολύνοντας τη μετάβαση σε μια άλλη κοινωνία.

Άρα δεν μπορεί να καλλιεργεί αυταπάτες όπως το πρόγραμμα του παλαιού ΣΥΡΙΖΑ το Γενάρη ή της ΛΑΕ σήμερα που λέει «εμείς δεν θέτουμε θέμα αποδέσμευσης από την ΕΕ, αλλά θέτουμε θέμα μετ' επιτάσεως ριζικής αλλαγής των ασκούμενων νεοφιλελεύθερων και άλλων επιλογών που έχει κάνει σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση» (Λαφαζάνης).

Είναι εντυπωσιακό μια αριστερή δύναμη, όπως η ΛΑΕ που ξέρει από πρώτο χέρι την πορεία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ να ταλαντεύεται όσον αφορά την έξοδο από το ευρώ και να ονειροβατεί ότι μπορεί η Ελλάδα να παραμείνει στην ΕΕ με εθνικό νόμισμα, χωρίς έστω δημοσιονομικούς και νομισματικούς περιορισμούς. Είναι σαν να προωθούν το σχέδιο Σόιμπλε ως λύση. Το τελευταίο είναι και το μόνο σχήμα που επιτρέπει έξοδο από το ευρώ με παράλληλη παραμονή στην ΕΕ.

Οι επικείμενες εκλογές μπορούν να δημιουργήσουν προϋποθέσεις για τη συγκρότηση ενός μετώπου ρήξης και αποδέσμευσης που θα αμφισβητεί τη μνημονιακή συναίνεση. Να ανοίξουν δρόμους για να εκφραστεί πολιτικά το «Όχι» του λαού μας. Οι μόνες δυνάμεις που μπορούν να συμβάλλουν σήμερα σε αυτή την

κατεύθυνση είναι οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, με κορμό την ANΤΑΡΣΥΑ.

Ο κόσμος του «Όχι» στέκει αμήχανος απέναντι στις εξελίξεις, όπως φαίνεται και από τις τελευταίες δημοσκοπήσεις. Αυτός ο κόσμος δεν πρέπει να παραμείνει στην αποστοίχιση, να υποταχτεί στην πολιτική του ευρωμονόδρομου ή να εμπλακεί σε νέες αυταπάτες. Αυτό είναι το επίδικο. Η πολιτική ζύμωση γύρω από ένα πρόγραμμα εξόδου από την ευρωζώνη με έμφαση σε άμεσες κρατικοποιήσεις τραπεζών και στατηγικών κλάδων με κοινωνικό έλεγχο στην προοπτική της αποδέσμευσης από την ΕΕ αγγίζει το σφυγμό αυτού του κόσμου, όπως έχει δείξει και η μέχρι τώρα εμπειρία.

Θαρρετά λοιπόν στο δρόμο της ρήξης και της ανατροπής με την αυτοπεποίθηση των δυνάμεων που στάθηκαν απέναντι και στις αυταπάτες του ΣΥΡΙΖΑ και στην παραλυτική πολιτική γραμμή του ΚΚΕ.

*Ο Νίκος Στραβελάκης είναι οικονομολόγος, λέκτορας πανεπιστημίου Αθηνών

Πηγή: ΠΡΙΝ